

43. Izrael nakonec doputoval do zaslíbené země Kanaán

Izraelité se díky Hospodinu a Jozuovi dostali přes řeku Jordán do krásné zaslíbené země Kanaán. Jozue Izraelitům stále připomínal, aby nezapomínali na Hospodina, který je do této země přivedl.

Izraeli zbývalo ujít jen kousek cesty, aby doputovali do krásné zaslíbené země Kanaán. Byla již nadosah. Jediné, co jim bránilo vstoupit do této krásné země, byla právě rozvodněná řeka Jordán. Ani tentokrát Hospodin nenechal Izraelity propadnout smutku. Pomohl jim. Sdělil Jozuovi – Mojžíš už totiž zemřel – přesné pokyny, co mají Izraelité dělat. Jozue pak řekl mužům, kteří nesli vzácnou schránu s deskami desatera, aby se nebáli a vstoupili do řeky jako první. Když udělali první krok, začala voda v těch místech odtékat, ale nové nepřibývalo. Jozue pak řekl: „Jděte až doprostřed řeky a tam se zastavte.“ A muži šli a uprostřed řeky se zastavili. Na místě, kde se voda rozestoupila, bylo vidět veliké kameny. Muži je vzali s sebou na druhý břeh. Když všichni Izraelité přešli na druhou stranu řeky, vynesli určení muži archu. Na břehu pak kameny položili na sebe, aby všem připomínaly tuto událost. Izraelité pak uspořádali velikou slavnost. Kdo by se také neradoval. Po tolika letech je Hospodin dovedl do krásné země Kanaán.

Nyní bydleli Izraelité v nové a krásné zemi, které se od té doby začalo říkat Izrael. Stavěli domy. Zásévali obilí. Krávy a ovce se pásly na šťavnatých pastvinách. Tato země byla krásná, všude byla zelená tráva, kopce, stromy a v dálce i moře. Teď měli Izraelité to, co si přáli. Nemuseli žíznit. Protože měli dostatek vody a mléka. Nejedli už manu, ale chléb upečený z vlastního obilí. A jak nádherné ovoce rostlo v této zemi. Bylo tam také hodně medu. Jak krásné se teď Izraelitům žilo. Jozue jim však velice kladl na srdce toto: „Nesmíte nikdy zapomenout, že vám tuto zemi daroval Hospodin. Lidé, kteří tady bydleli před námi, si vymysleli své neživé bůžky. Neznali totiž pravého Boha – Hospodina. Chovali se jako pohané. Těmto bůžkům věřili a nosili jim nejrůznější dary. To vy ale dělat nesmíte! Máte živého Boha, Hospodina, ke kterému se budete modlit, kterého budete s láskou vždycky poslouchat. K tomu nepotřebujete žádný namalovaný obraz ani vyrobenou sochu. Slibujete, že to tak budete plnit?“ Všichni volali: „Abo, tak to uděláme. Hospodin je našim Bohem a Pánem.“ Kéž by tento slib nikdy nezapomněli. Potom by byli navždycky šťastní.

Úkol:

Země Kanaán nám má připomínat nebe – nebeské království, do kterého jsme všichni zváni. Kousek nebe ale můžeme zažívat už dneska a může k tomu přispět každý z nás. Nebe je místo a chvíle, kde a kdy je nám dobře, kdy víme, že se máme rádi a že je Bůh s námi. Když někoho pozveme na zmrzlinu a je nám spolu dobře – máme mezi sebou kousek nebe. Když se ve schůlčce, spolču, na táboře rozdělíme o balení bonbonů a uděláme tak druhým radost, přispěli jsme k tomu, aby byl kus nebe mezi námi. Během prázdnin budete mít určitě mnoho příležitostí snažit se o to, aby byl kus nebe už tady na zemi.